

Arrest

nr. 80 299 van 26 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 december 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 24 november 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M.-C. FRERE loco advocaat S. GAZZAZ, en van advocaat A. DE MEU die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 3 juli 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 5 mei 2011 een beslissing tot uitsluiting van de vluchtelingenstatus en uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep werd verzoeker wederom uitgesloten van de vluchtelingenstatus en uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 23 september 2011 (RvV 23 september 2011, nr. 67 169).

1.3. Verzoeker diende op 13 oktober 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 24 november 2011 een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke als volgt is gemotiveerd:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten

(...)

en van nationaliteit te zijn : Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 13.10.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 03.07.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 06.05.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 05.10.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 13.10.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een kopie van een opsporingsbericht dd. 24.07.2011, een politieaangifte dd 09.08.2011 en een attest van ontheming 15.09.2011. Overwegende dat deze documenten geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat deze documenten verder bouwen op de eerste asielaanvraag van de betrokkene en dat het CGVS hem op basis van zijn eerste asielrelaas uitsloot op basis van in de zin van art.1, par. F (a) van de Conventie van Genève en dient u met toepassing van artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat deze documenten geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat op 09.08.2011 gewapende mannen in het huis van betrokkene zouden zijn binnengevallen en achter de betrokkene en zijn vrouw gevraagd zouden hebben. Overwegende dat zijn moeder geantwoord zou hebben dat zij niet zou weten waar de betrokkene en zijn vrouw zouden verblijven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn moeder en zus geslagen en bedreigd zouden geweest zijn door gewapende mannen, waarop zijn moeder aangifte zou gedaan hebben bij de politie. Overwegende dat er op 15.09.2011 een aanslag zou gepleegd zijn op het huis van de betrokken. Overwegende dat de politie het Ministerie van Migratie en Ontheemden hiervan op de hoogte zou gebracht hebben en vervolgens een attest van ontheemding afgeleverd zou hebben. Overwegende dat deze beweringen verder bouwen op de eerste asielaanvraag van de betrokkene en dat het CGVS hem op basis van zijn eerste asielrelaas uitsloot op basis van in de zin van art.1, par. F (a) van de Conventie van Genève en dient u met toepassing van artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat deze beweringen geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene acht bladzijden internetartikels dd. 24.10.2011, dd. 26.10.2011, dd. 01.11.2011 over de huidige vervolging van officieren, die tijdens het bewind van Sadam aangesteld zouden geweest zijn. Overwegende dat deze documenten van algemene aard zijn en dus niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kunnen aantonen. Overwegende dat deze internetartikels geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat het CGVS in zijn beslissing aangaande de eerste asielaanvraag van de betrokkene stelde dat: "Niettegenstaande u dient te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie overeenkomstig artikel 1, F (a), meent de Commissarisgeneraal evenwel dat in de huidige omstandigheden het niet aangewezen is dat u gedwongen zou worden teruggeleid naar uw land van herkomst, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren." Overwegende dat betrokkene twee foto's in verband met de aanslag op zijn huis voorlegt. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij gestraft zou worden omdat hij de waarheid over zijn verleden en zijn beroep zou hebben verteld. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij als officier voor de veiligheidsdienst gewerkt zou hebben in een openbare bibliotheek, maar niet voor Saddam of voor de veiligheid van het land. Overwegende dat betrokkene verklaart het niet eens te zijn met de beslissing van het CGVS inzake zijn vorige asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene vrij is hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beroep in te dienen binnen de wettelijk

vastgelegde termijn. Overwegende dat de RVV de beslissing van het CGVS in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij gezocht zou worden omdat hij Soeniet zou zijn en omdat hij officier bij de veiligheidsdienst zou geweest zijn. Overwegende dat deze beweringen geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat het CGVS stelde bij de beslissing van de eerste asielaanvraag van de betrokkene dat: "Om bovenvermelde redenen dient u te worden uitgesloten van bescherming onder de Vluchtelingenconventie in de zin van art.1, par. F (a) van de Conventie van Genève en dient u met toepassing van artikel 55/4 (a) van de Vreemdelingenwet tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus." . Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielpcedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij *in fine* van haar nota met opmerkingen om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van het beginsel van behoorlijk bestuur en "het algemeen principe van het administratief recht volgens hetwelk de administratieve overheid gehouden is uitspraak te doen door het in overweging nemen van alle afdoende elementen van de rechtszaak". Ten slotte voert verzoeker een kennelijke beoordelingsfout aan. Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"Wat betreft het feit dat tegenpartij van oordeel is dat de aanvraag door verzoeker geïntroduceerd op 13 oktober 2011 niet in overweging moet worden genomen;

Dat zij inderdaad beweert dat de nieuwe elementen overgemaakt door verzoeker, ter ondersteuning van deze gerechtsaanvraag, geen enkele opheldering brengt betreffende de voorgaande asielmotieven.

Dat tegenpartij haar beslissing baseert op artikel 51/8 van de hoger vermelde wet van 15 december 1980 als volgt uitgedrukt:

(...)

Terwijl verzoeker volgende nieuwe elementen heeft doen gelden ter ondersteuning van zijn asielaanvraag (bijlage 3):

-Twee foto's van de aanslag op zijn woning;

- Een opsporingsbericht op 24 juli 2011 gepubliceerd door de Hoge Raad van de Islamitische Revolutie;

-Een klacht neergelegd op 9 augustus 2011 bij het politiekantoor van d'Al Khadraa(origineel);

-Een bewijs van de verdrijving van het vaderland van 15 september 2011 (origineel).

Dat tijdens zijn asielaanvraag van 13 oktober 2011, verzoeker verklaard heeft dat op 9 augustus 2011, gewapende mannen de woning van zijn van zijn familie zijn binnengedrongen. Deze waren op zoek naar verzoeker en zijn echtgenote. De moeder van deze laatste heeft bevestigd niet te weten waar zij zich bevonden.

Dat de gewapende mannen haar aanvielen, alsook de zuster van verzoeker. Dat onder doodsbedreiging de zuster van verzoeker bekend heeft dat deze laatste het land verlaten had;

Dat ingevolge deze agressie, de moeder van verzoeker dezelfde dag klacht heeft ingediend bij de politiepost van Al Khadraa (bijlage 4);

Dat, steeds uit de verklaringen van verzoeker, voortvloeit dat op 15 september 2011 haar woonplaats het voorwerp van een aanslag was. Dat verzoeker ster staving van deze verklaring twee foto's van de verwoeste woning heeft geleverd (bijlage 5);

Dat ingevolge deze aanslag, een attest van verdrijving van het vaderland op 15 september 2011 aan de moeder van verzoeker door de Politiepost van Bagdad geleverd werd, ter attentie van de Minister van het Migratie- en asielbeleid van Irak (Bijlage 6);

Dat het in onderhavig geval nieuwe elementen betreft zoals bepaald in artikel 51/8 § 1 van de wet van 15 december 1980;

Dat tegenpartij niet uitlegt waarom dit niet het geval zou zijn;

Dat tegenpartij zich beperkt tot het rechtvaardigen van haar beslissing door het feit dat deze elementen geen enkel verklaring geeft over de asielmotieven staande gehouden tijdens de eerste aanvraag en zij zich enkel op deze baseert;

Dat deze elementen voldoende bewijzen dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van voornoemde wet, of van ernstige aanwijzingen van een reëel risico van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet;

Dat zij eveneens haar beslissing motiveert door het feit dat deze rechtsaanvraag het voorwerp was van een beslissing van uitsluiting door het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen op basis van artikel 1, F (a) van de Conventie van Genève en artikel 55/2 en 55/4 van hoger vernoemde wet van 15 december 1980

Dat uw Raad geoordeeld heeft in een zaak van 28 oktober 2011 dat:

« L'obligation de motivation formelle a laquelle est tenue l'autorité administrative doit permettre au destinataire de la décision de connaître les raisons sur lesquelles se fonde celle-ci, sans que l'autorité ne soit toutefois tenue d'explicitement les motifs de ses motifs. Il suffit, par conséquent, que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir les contester dans le cadre d'un recours et, a la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet)) »

En préciseert in een ander arrest van 28 oktober 2011 dat:

« L'autorité administrative doit également, pour respecter son obligation de motivation formelle, indiquer dans la décision, les motifs pour lesquels elle considère que les éléments présentés dans le cadre de la nouvelle demande d'asile ne sont pas des éléments nouveaux au sens de la disposition précitée)) »

Dat in onderhavig geval in haar beslissing de motieven niet aanduidt waarom zij van mening is dat deze elementen geen nieuwe elementen zijn in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980;

Dat de omstreden beslissing verzoeker niet toelaat de rechtvaardigingen van deze beslissing te begrijpen en bijgevolg deze voor uw Raad te betwisten met kennis van zaken;

Dat zij bijgevolg de omstreden akte niet geldig gemotiveerd heeft;

Dat bijgevolg de omstreden akte artikel 51/8 van voornoemde wet schendt, alsook de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen betreffende de verplichting van motivering van de beslissingen genomen krachtens deze wet;

Dat tegenpartij een duidelijke beoordelingsfout gemaakt heeft omdat de nieuwe elementen door verzoeker geleverd wel degelijk het voorschrift van artikel 51/8 van voornoemde wet respecteert en, bijgevolg, het algemeen principe van een goede administratie schendt omdat zij niet overgegaan is tot een minutieus onderzoek van onderhavig geval;

Wat betreft *hetgeen tegenpartij beweert dat "deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid";*

Dat tegenpartij de verklaringen van verzoeker herneemt bij zijn asielaanvraag van 13 oktober 2010, bij dewelke deze laatste gewag maakt van zijn vrees geschorst te worden omwille van hetgeen hij zou hebben kunnen onthullen over zijn verleden en zijn beroep;

Dat hij verklaard heeft dat hij als officier in een openbare bibliotheek ten dienste van de Staat werkte, en niet ten dienste van de regering van Saddam Hussein;

Dat hij de beslissing van het CGVS, bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen door arrest van 23 september 2011, betwist;

Dat hij gezocht wordt omwille van het feit dat hij sunniet is en dat hij officier was bij de veiligheidsdiensten;

Dat tegenpartij in de omstreden akte verschillende verklaringen van verzoeker aanhaalt, zich beperkend tot het rechtvaardigen van haar beslissing door het feit dat verzoeker geen nieuwe elementen weergeeft betreffende de feiten of de situaties die plaats zouden gehad hebben na de laatste fase van voorgaande asielpcedure;

Dat zij zich tevreden stelt, om dit te rechtvaardigen, de beschikking van de eerste beslissing van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen te hernemen;

Dat de redenering door tegenpartij gevolgd uitkomt op een onvoldoende en zelfs onbestaande motivering, dat geen enkele gegrondheid naar recht en feiten de beslissing motiveert;
Dat verzoeker bijgevolg de motivering van de omstreden beslissing niet geldig kan begrijpen;
Dat in onderhavig geval de genomen beslissing onvoldoende en niet adequaat gemotiveerd is en bijgevolg artikel 51/8 van voornoemde wet van 15 december 1980 schendt, alsook artikel 62 van voornoemde wet en de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
Dat tegenpartij een duidelijke beoordelingsfout maakt omdat zij beschouwt dat de nieuwe elementen door verzoeker aangehaald de voorschriften van artikel 51/8 van voornoemde wet niet respecteert, en bijgevolg het principe van een goede administratie schendt omdat zij niet overgegaan is tot een minutieus onderzoek van onderhavig geval;
Wat betreft hetgeen de omstreden beslissing aan verzoeker verwijt geen nieuwe gegevens te hebben aangehaald betreffende de feiten en de situaties die plaats zouden hebben gehad na de laatste fase van de procedure tijdens dewelke hij ze had kunnen geven, en dat ze wat hem betreft, niet bestaan, o.a. de ernstige aanduidingen van vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van voornoemde wet, of ernstige aanduidingen van een reëel risico van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet;
Terwijl verzoeker deze nieuwe elementen niet heeft kunnen aanhalen tijdens de behandeling van zijn eerste aanvraag;
Dat deze nieuwe documenten refereren naar evenementen die na zijn vertrek uit Irak plaats vonden;
Dat de laatste fase van de procedure van de eerste aanvraag plaats vond in september 2011, tijdens de uitspraak van het arrest van uw Raad;
Dat verzoeker tijdens deze periode niet ingelicht was over des nieuwe elementen;
Dat zijn familie verzuimd had hem over deze nieuwe feiten in te lichten teneinde hem niet te verontrusten;
Dat ingevolge het arrest van 23 september 2011, verzoeker beslist heeft naar Irak terug te keren. Dat hij zo contact genomen heeft met zijn familie teneinde hen in te lichten over zijn wit naar zijn land terug te keren;
Dat tijdens dit contact met zijn moeder, wetend dat haar zoon in gevaar zou zijn in geval van terugkeer, zij hem inlicht over de agressie waarvan zij met haar dochter door gewapende groepen het voorwerp was;
Dat zij hem eveneens ingelicht heeft over het feit dat hij gezocht werd door de gewapende groepen die de buurtbewoners hierover ondervroegen (bijlage 8);
Dat ingevolge deze agressie de moeder van verzoeker de stad Bagdad verlaten had. Later werd zij door een buurvrouw ingelicht dat hun woning in Bagdad het voorwerp was van een aanval. Zij heeft zich toen op 15 september 2011 naar het politiekantoor van Bagdad begeven waar haar een getuigschrift ter attentie van de Minister van het Migratie- en Asielbeleid van Irak overhandigd werd;
Dat in tegenstelling met hetgeen tegenpartij beweert, verlenen deze elementen een onderhavig geval ernstige aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van voornoemde wet, of ernstige aanwijzingen van een reëel risico van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet;”

3.2. Waar verzoeker de schending aanvoert van “het algemeen principe van het administratief recht volgens hetwelk de administratieve overheid gehouden is uitspraak te doen door het in overweging nemen van alle afdoende elementen van de rechtszaak”, voert hij in wezen de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht.

3.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624). Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de juridische en feitelijke overwegingen bevat waarop ze gesteund is. Verzoeker toont met zijn overwegend theoretisch betoog niet aan in welke mate de formele motieven hem niet in staat stellen te achterhalen welke concrete redenen de beslissing schragen. Bijgevolg dient vastgesteld dat, ofschoon de verzoekende partij zich steunt op de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen, uit het middel blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kunnen dragen. De verzoekende partij voert met andere woorden de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Immers betreft het nagaan of de motieven pertinent zijn, de materiële motiveringsplicht (cf. RvS 26 februari 2003, nr. 116.486).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.5. De bestreden beslissing vermeldt zijn juridische grondslag, met name artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag 2 foto's van een aanslag op een huis, een opsporingsbericht nr. 355, een politie-aangifte nr. 686, een attest van ontheming nr. 710 en 8 bladzijden internetartikels over de huidige vervolging van officieren tijdens het bewind van Saddam neerlegde. Ter gelegenheid van zijn gehoor op 9 november 2011 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker hierbij dat hij de verzendingsnota van de documenten na ontvangst had vernietigd en stelde hij het volgende: *“Ik kwam niet naar hier om te liegen. Ik werd gestraft omdat ik de waarheid heb verteld over mijn verleden en beroep. Ik geef toe dat ik als officier voor de veiligheidsdienst heb gewerkt maar niet voor Saddam en niet voor de veiligheid van het land. Ik werkte op een openbare bibliotheek. Ik heb niets misdaan. Ik heb al alles verteld in mijn vorige verhoor. Ik leg nu ook een opsporingsbericht voor wat bewijst dat ik niet kan terugkeren. Ik word gezocht. Ik word gezocht omdat ik Soenniet ben en officier bij de veiligheidsdienst was.”* Op de vraag of hij nog iets toe te voegen had, verklaarde verzoeker: *“Ik ga liever hier dood dan terug te keren naar Irak”.* Blijkens het administratief dossier legde verzoeker op 24 november 2011 een bijkomende verklaring af waarin hij het volgende stelde: *“09/08/2011 vielen gewapende mannen ons huis binnen en*

vroegen achter mij en mijn vrouw. Mijn moeder antwoordde dat ik reeds lang verdwenen was en dat zij niet wist waar ik verbleef. Mijn moeder en mijn zus werden in elkaar geslagen en bedreigd door de gewapende mannen. Mijn moeder heeft daarop aangifte gedaan bij de politie. Op 15/09/2011 werd er een aanslag gepleegd op ons huis. De politie heeft het Ministerie van Migratie en Ontheemden hiervan op de hoogte gebracht en het attest van ontheming afgeleverd.”

3.7. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing duidelijk vermeld werd dat de door verzoeker aangebrachte documenten *“geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven”*, dat de door hem afgelegde verklaringen *“verder bouwen op de eerste asielaanvraag van de betrokkene en dat het CGVS hem op basis van zijn eerste asielrelaas uitsloot (...)”* en dat *“deze beweringen geen ander licht werpen op de eerder aangebrachte asielmotieven”*. Specifiek met betrekking tot de internetartikels wordt gesteld *“dat deze documenten van algemene aard zijn en dus niet het persoonlijk karakter van de betrokkene zijn problematiek kunnen aantonen”*. Over de neergelegde foto's wordt gesteld dat de foto's *“geen aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid”* bevatten.

3.8. Verzoeker voegt als bijlage bij zijn verzoekschrift nogmaals kopieën van de documenten die hij op 9 november 2011 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag had voorgelegd. De elementen die hij naar voor heeft gebracht zijn volgens verzoeker wel degelijk nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker vormen deze elementen bewijzen dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of van een reëel risico van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De stelling van verzoeker komt er verder op neer dat in de beslissing volgens hem niet wordt uitgelegd waarom dit niet het geval zou zijn. Verzoeker beweert dat hij niet in staat is de beslissing te begrijpen omdat deze enkel stelt dat de nieuwe elementen *“geen enkel verklaring geeft over de asielmotieven staande gehouden tijdens de eerste aanvraag”* en *“dat verzoeker geen nieuwe elementen weergeeft betreffende de feiten of de situaties die plaats zouden gehad hebben na de laatste fase van voorgaande asielprocedure; Dat zij zich tevreden stelt, om dit te rechtvaardigen, de beschikking van de eerste beslissing van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen te hernemen;”*

3.9. Daargelaten de vraag of aan de door verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag neergelegde documenten de beweerde bewijswaarde kan worden toegeschreven, wijst de Raad erop dat de gemachtigde van de staatssecretaris in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, zoals hierboven reeds werd aangegeven, enkel dient na te gaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens heeft aangebracht.

3.10. De Raad stelt vast dat verzoeker uitgaat van een selectieve en zelfs onjuiste lezing van de bestreden beslissing waarbij hij de determinerende motieven uit het oog verliest. Met zijn beweringen maakt verzoeker niet aannemelijk dat het geheel van de motieven waarvan de kernaspecten in de punt 3.7 weergegeven samenvatting zijn weergegeven, hem niet in staat stellen de bestreden beslissing naar behoren te begrijpen. Met zijn verwijzing naar enkele Franstalige arresten van de Raad toont verzoeker niet aan dat de formele motiveringsplicht in de bestreden beslissing niet werd nageleefd. In de beslissing wordt immers duidelijk aangegeven dat de elementen die verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag had aangebracht geen ander licht werpen op zijn eerdere asielrelaas. De gemachtigde van de staatssecretaris kan immers bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens *“nieuw”* zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (cf. RvS 17 mei 2010, nr. 5672 (c)). Bijgevolg kon de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van de gedane vaststellingen rechtsgeldig besluiten dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens heeft aangebracht in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij die beoordeling is uitgegaan van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

3.11. Waar verzoeker stelt dat hij de nieuwe elementen niet heeft kunnen aanhalen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag waarbij hij uitlegt hoe hij in het bezit is geraakt van deze stukken, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing nergens wordt betwist dat verzoeker niet in de mogelijkheid was deze elementen reeds aan te brengen in het kader van zijn eerste asielaanvraag. De Raad merkt echter op dat het niet is omdat een stuk nieuw is of verkregen werd na de afhandeling van een eerdere asielaanvraag dat het nieuwe gegevens bevat in de zin van artikel 51/8, eerste lid, van de vreemdelingenwet (RvS 21 oktober 2008, nr. 187 209). Er dient te worden benadrukt dat verzoeker er met zijn kritiek niet in slaagt het determinerend motief dat de door verzoeker aangebrachte elementen geen ander licht werpen op zijn eerdere asielrelaas, aan het wankelen te brengen.

3.12. Ten slotte merkt de Raad op dat verzoeker in zijn middel stelt de beslissing van de commissaris-generaal en de Raad naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag te betwisten. Verzoeker dient zijn eventuele grieven ten aanzien van het arrest van de Raad van 23 september 2011 in het kader van een cassatieberoep bij de Raad van State aan te voeren, het rechtsmiddel dat de wet daartoe in het leven heeft geroepen. Het standpunt van de verwerende partij in haar nota met opmerkingen dient op dit punt te worden bijgetreden, tenzij de verzoekende partij zich in het kader van zijn tweede asielaanvraag zou kunnen baseren op nieuwe gegevens zoals bedoeld in artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Uit wat voorafgaat blijkt echter dat dit niet het geval is.

3.13. Er werd geen schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aangetoond. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden. Er werd geen schending van de zorgvuldigheidsplicht aangetoond. Met zijn betoog doet verzoeker in elk geval geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing dewelke steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen kennelijke beoordelingsfout aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN